

Kříž smíření ke 400. výročí bitvy na Bílé hoře už stojí a slavnostně odhalen bude 8. listopadu. Do Prahy jej přivezl nainstalovat jeho autor, německý benediktin a umělecký kovář P. Abraham Fischer.

Jeho montáž v Aleji exulantů začala minulý pátek v deset hodin dopoledne, a když začaly bít zvony v blízkém kostele kláštera benediktinek poledne, už netradiční třívrstvý ocelovotitanový kříž stál. „Je to pro mě opravdu intenzivní a dojemný pohled, stále znovu si uvědomuji, že se práce podařila,“ popisuje s dojetím v hlase P. Abraham Fischer OSB.

Na díle, které už zdálky zaujme výraznou modrou barvou symbolizující nebe, pracoval tři roky. „Když na jaře začala pandemie, říkal jsem si, že se to kvůli omezením pohybu určitě nepodaří,“ vzpomíná nyní s úlevou řeholník z opatství Königsmünster nedaleko Dortmundu, který před třemi lety vytvořil kříž k 500. výročí reformace. Do Prahy ho nyní doprovodili dva spolubratři.

Svým dílem chce P. Fischer nabídnout novou perspektivu pohledu na bělohorskou bitvu. „Nešlo mi o to, znovu zkoumat události roku 1620 – kdo, co, komu a proč tehdy udělal – ale spíše ukázat ty ‚vrstvy‘ historie, které se nesmí opakovat,“ vysvětluje benediktin. „Spodní dvě vrstvy,“ ukazuje P. Fischer na dolní dva rezavé kříže z oceli, „značí válku, dvě znesvářené strany. Ale je tu ještě třetí vrstva, cesta míru – což je vrchní modrý kříž z titanu – po níž bychom jako křesťané měli kráčet a usilovat o smíření“ (více v rozhovoru v KT 31).

P. Abraham Fischer se svým křížem. Snímek David Macek

Ekumenické nešpory

Samotná instalace se připravovala několik týdnů; nejdříve se plánovala na výkresech, pak došlo na zkoušku praktické montáže. Oproti vztyčování klasických objektů se jednotlivé kříže „navlékly“ na středovou konstrukci a připevnily. Zatímco jedno rameno kříže ukazuje k letohrádku Hvězda, kde tehdejší vojáci našli smrt, druhé míří k poutnímu místu Panny Marie Vítězné, kde se benediktinky modlí za smíření.

A třetí rameno ukazuje směrem k mohyle na bělohorské pláni, kde se tuto neděli 8. listopadu v 15 hodin konají ekumenické nešpory, které povedou předseda ČBK arcibiskup Jan Graubner a Daniel Ženatý, synodní senior ČCE. Následovat budou tři zastavení s modlitbami (katolickou, protestantskou a židovskou) cestou právě do Aleje exulantů. Poté bude kříž na tomto volně přístupném prostranství slavnostně odhalen a setkání skončí u symbolického ekumenického hrobu padlých vojáků v blízkém klášteře. Akce se koná v omezeném počtu a za dodržení všech hygienických pravidel. „Chtěl bych vyzvat, aby se po jejím oficiálním skončení přišli lidé ke kříži či mohyle pomodlit individuálně,“ vybízí Petr Jan Vinš, generální

sekretář Ekumenické rady církví. A k modlitbám a zapálení „svíce za uzdravení“ zvou i sestry benediktinky: „Je lepší zapálit svíčku, než proklínat tmu... Pojdme společně v neděli ve 20 hodin rozsvítit v oknech našich domovů svíci, a vyjádřit tak touhu po uzdravení svých blízkých, vzájemných vztahů i celé planety.“

Tereza Zavadilová
Foto: David Macek

Prevzaté s láskavým dovolením redakcie Katolícky týždenník 2020/45.

The post [Na Bílé hoře je kříž smíření](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)